

CINEFORUM. SERIES DE TELEVISIÓ: POLÍTICA FICCIÓ

INTRODUCCIÓ

En els últims anys la ficció televisiva ha apostat per oferir-nos una visió del poder polític i de les seves lluites per aconseguir-lo. A través de series on la política es el factor principal (*Game Change*, *Political Animals*), comèdies (*Veep*) o series d'acció on els polítics hi tenen molt a veure (*24*, *Homeland*) se'ns ofereix un mosaic de com es mou la política americana, sense oblidar-nos de la sèrie política per excel·lència, *The West Wing*.

PREVIAMENT...

A l'any 1980 la BBC estrena "Yes, Minister" (posteriorment es faria una segona part, "Yes, Prime Minister"). Entre les dues arribarien als 38 capítols on se'ns explica amb humor angles, el funcionament intern de l'administració anglesa, en concret la relació entre un dels ministres i els seus assessors. Una sàtira política que funcionava gracies a uns hàbils guions carregats d'ironia i crítica i uns excel·lents actors.

El 1990 s'estrena " *House of Cards*", que ens acosta a la política mes fosca, mes tèrbola, manipuladora, a aquella que nomes ansia el poder, el màxim poder. Netflix n'ha fet un remake que ja va per la seva segona temporada, mantenint l'esquema de l'original. En la mateixa situació trobem " *State of Play*", sèrie emmarcada dins de la temàtica periodística, però que també juga amb les ànsies de poder i els entrelaçats de la política. Va tenir un remake produït als Estats Units pel cinema.

"Spin City" emesa entre els anys 1996 i 2002 a la cadena CBS i Durant sis temporades segueix les aventures de l'equip de govern de l'Ajuntament de Nova York i ho fa a través del format "sit-com" i amb Michael J. Fox com a protagonista.

EL MODEL A SEGUIR

Arriba l'any 1999 i s'estrena la sèrie política per excel·lència, *The West Wing*. El dia a dia dels assessors del president dels Estats Units, retratats des d'una visió amable i idealista, de com hauria de ser la política i els polítics que ens governen. Set temporades per ensenyar-nos com funciona el sistema polític americà.

LES DONES AL PODER

" *Commander in Chief*" (*Aquí Sra. Presidenta*) va durar nomes una temporada (anys 2005-2006) a la cadena ABC i protagonitzada per Geena Davis, ens explica l'arribada de Mackenzie Allen a la presidència dels Estats Units. També a la vuitena temporada de "24" ens trobem que la presidenta a la ficció es una dona.

Estrenada l'any 2012 i creada per Armando Iannucci ens trobem "Veep". A través de la formula de "sit-com" i protagonitzada per (Julia Louis-Dreyfus, una de les cares de "Seinfeld") ens apropa a la vida de Selina Meyer, una senadora que acaba essent la vicepresident dels Estats Units, però la sèrie utilitza uns personatges carregats de defectes i depressius, per fer un humor mes punxant. Iannucci es també el creador de la sèrie " *The Thick of It*", que segueix els "entresijos" de la classe política britànica.

CINEFORUM. SERIES DE TELEVISIÓ: POLÍTICA FICCIÓ

A Europa, una de les millors series que recrea aquestes lluites de poder es "Borgen", una producció danesa que ens apropa als conflictes que succeeixen quan, de forma inesperada, Brigitte Nyborg, es converteix en la primera dona que es converteix en la primera ministra de Dinamarca.

THRILLER, ACCIÓ I POLÍTICS

La ficció televisiva s'ha acostat, en els últims anys, a la política contra el terrorisme que s'ha dut a terme. "24" i "Homeland" son dues de les que mes han tractat aquest tema. La primera ha estat un producte que ha barrejat l'acció de l'agent de camp Jack Bauer, amb les trames polítiques que, en la majoria d'ocasions, eren les causants de les activitats terroristes. "Homeland" s'ha destacat per ser una producció molt mes pausada, mes calmada i reflexiona sobre el perquè d'aquests atacs i com els polítics usen el poder per al seu benefici, inclús en els casos de atacs terroristes. Les dues series son conseqüència dels atacs de 11S, encara que Homeland s'hagi realitzat mes de deu anys després d'aquells atacs. La paranoia i inseguretat dels ciutadans dels Estats Units queda palesa en aquestes produccions, que en ocasions critiquen de forma directa la política exterior que ha utilitzat el seu país.

"The Killing" es un remake d'una sèrie europea (Forbrydelsen) que ens narra la historia d'un assassinat d'una jove, on un dels sospitosos es un polític, candidat a l'alcaldia de la ciutat.

Altres series que ens aporten la seva visió de la política, encara que no com a tema principal serien "The Good Wife", on el marit de la protagonista comença sent un fiscal, per evolucionar i començar una carrera política que de moment, no te fi, o "The Newsroom" ens apropa la visió de la política des del punt de vista de Will McAvoy i el seu grup de periodistes del programa de notícies que

També molt critica es la tercera temporada de una de les ficcions mes valorades per públic i crítics, "The Wire", que ens vol apropar, amb una gran carrega de realitat, al mon de la política i les seves lluites de poder.

POLITICS, POLITICS I MES POLITICS

"Boss" protagonitzada per Kelsey Grammer (el mític "Frasier") ens acosta, durant dues temporades, a la vida de l'alcalde de Chicago, un tipus corrupte i maliciós, que faria el que fos per mantenir l'estat i el poder que ostenta. Es una de les mirades mes fosques i tèrboles de la maquinaria política d'una gran ciutat.

Dues mini series han donat també el seu punt de vista del poder polític, "Game Change" que segueix les passes de John McCain, candidat republicà a les eleccions de 2008 i "Political Animals" protagonitzada per Sigourney Weaver.

CINEFORUM. SERIES DE TELEVISIÓ: POLÍTICA FICCIÓ

TÍTOL ORIGINAL: The West Wing

NACIONALITAT: Estats Units

ANY: 1999-2006

DURADA: 42 minuts per episodi

DIRECCIÓ: Thomas Schiammi

CREADORS: Aaron Sorkin

MÚSICA: W.G. Snuffy Walden

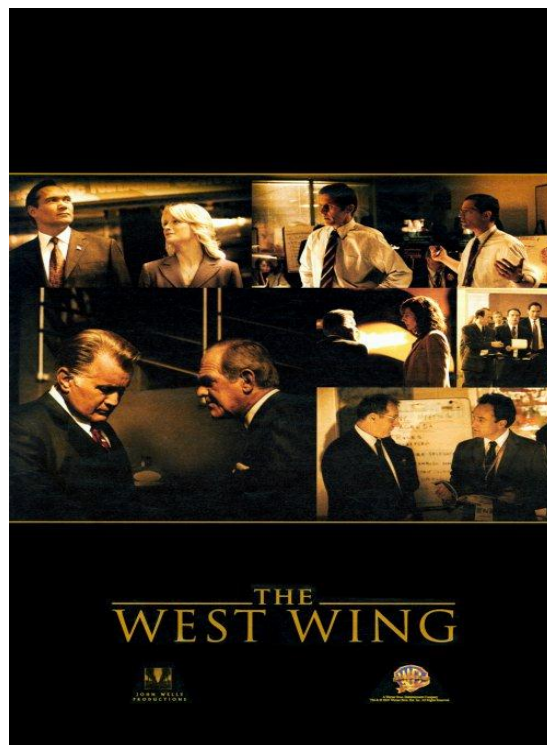
REPARTIMENT: Martin Sheen, Rob Lowe, Bradley Whitford

GÈNERE: Drama polític

PREMIS

Guanyadora en la seva primera temporada de 9 premis Emmy.

Guanyadora durant les seves primeres 4 temporades de l'Emmy a la millor sèrie dramàtica.

The West Wing (El Ala Oeste de la Casa Blanca) es una sèrie produïda per la Warner Bros i emesa per la NBC, que va estar en antena durant set temporades i 156 episodis, el primer el 22 de setembre de 1999 i l'últim el 14 de maig de 2006. Durant la seva emissió va guanyar tres Globus d'Or i 26 premis Emmy.

Les quatre primeres temporades la sèrie va estar en mans de tres productors executius, Aaron Sorkin (que va escriure la majoria dels guions d'aquestes temporades), Thomas Schiammi i John Wells. A partir de la cinquena temporada Aaron Sorkin deixa la sèrie i aquesta comença a patir una davallada continua en les seves audiències temporada a temporada.

La sèrie tracta sobre el dia a dia del grup d'assessors que guien i ajuden al president Josiah Bartlet a prendre les decisions polítiques del seu mandat, així com una petita part de les seves vides privades.

ELS PERSONATGES DE LA SERIE

Josiah "Jed" Bartlet (Martin Sheen) es el president demòcrata cristià dels Estats Units.

Leo McGarrity (John Spencer) es el Cap de Gabinet.

Toby Ziegler (Richard Schiff) es el Director de Comunicacions.

Josh Lyman (Bradley Whitford) es l'ajudant del Director de Comunicacions

Sam Seaborn (Rob Lowe) es l'ajudant del Director de Comunicacions.

"C.J." Cregg (Alison Janney) es la Secretaria de Premsa.

Charlie Young (Dule Hill) es l'ajudant personal del President.

Altres personatges secundaris que tenen rellevància durant aquesta primera temporada son Donna Moss (Janey Moloney) com ajudant d'en Josh; Mandy Hampton (Moira Kelly); Zoey Bartlet (Elisabeth Moss), la filla del president i Abbey Bartlet (Stockard Channing), com la primera dama.

The West Wing ha estat una de les series mes aclamades per la critica pel seu acurat i detallat tracte dels temes polítics en cadascú dels episodis. En una de les constants del seu creador, Aaron Sorkin, la sèrie planteja com haurien de ser els polítics ideals, intel·ligents, cultes, dialogants i efectius. Ens vol transmetre, des de el seu punt de vista, un cert idealisme polític. Això li ha comportat tant defensors com detractors, per ambdues bandes polítiques. A mes la sèrie tracta temes d'actualitat com malalties d'alts càrrecs, la política exterior o la guerra contra el terrorisme realitzada pel govern dels Estats Units.

Un dels punts que caracteritza la narració dels episodis de "The West Wing" es l'anomenat "Walk and talk" o diàleg en moviment. Aquesta tècnica consisteix en que els personatges dialoguen mentre van caminant pels passadissos de la Casa Blanca. La càmera va saltant, a traves de trèvelings o l'ús de la steady, de diàleg a diàleg, personatge a personatge, mentre conversen sobre els temes polítics que han de resoldre. Així l'espectador es submergeix dins les parets de la Casa Blanca, seguint els protagonistes i les seves converses de ritme àgil, vibrant, intel·ligent i que no dona ni un segon de descans a l'espectador.

CINEFORUM. SERIES DE TELEVISIÓ: POLÍTICA FICCIÓ

TÍTOL ORIGINAL: 24

NACIONALITAT: Estats Units

ANY: 2001-2010

DURADA: 42 minuts per episodi

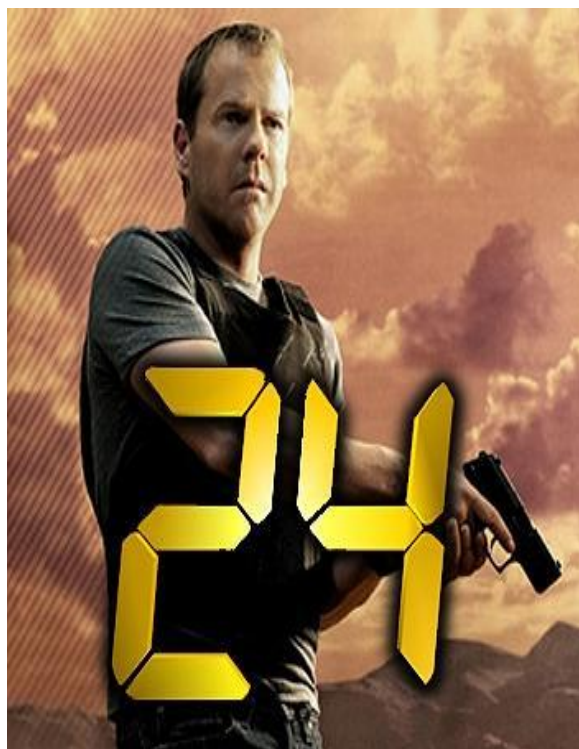
DIRECCIÓ: Stephen Hopkins

CREADORS: Joel Surnow, Robert Cochran

MÚSICA: Sean Callery

REPARTIMENT: Kiefer Sutherland, Dennis Haysbert

GÈNERE: Drama, Acció

PREMIS

Emmy al millor intèrpret de sèrie dramàtica l'any 2005

Globus d'Or any 2001 al millor actor dramàtic

Globus d'Or any 2003 a la millor sèrie dramàtica

24 es una sèrie de televisió emesa a Estats Units per la Cadena Fox i produïda per Imagine Televisión. Creada per Joel Surnow i Robert Cochran, s'emet el seu primer episodi el 6 de novembre de 2001, i es manté en antena durant 8 temporades i 192 capítols mes una pel·lícula per televisió que fa de pont entre la sisena i setena temporada. L'últim episodi s'emet el 24 de maig de 2010. L'any 2014 esta previst que s'estreni la novena temporada que porta per títol "24 Live another day", després de diverses temptatives de realitzar un film per a la gran pantalla. Les seves audiències a Estats Units van ser estables durant les temporades, minvant a les dues ultimes. A Espanya la sèrie es va emetre per Antena 3, les primeres temporades a prime-time, però el seu poc èxit la va relegar a altes hores de la nit o a canals secundaris a l'arribada del TDT. El canal Fox també ha emes la sèrie d'una forma menys erràtica.

Hi ha moltes raons per les que podem assegurar que 24 es una de les millors series dramàtiques produïdes durant els últims anys. Entre elles destacarien l'ús, per primera vegada en una sèrie, l'anomenat temps real. Amb això ens referim a que cada temporada ens narra un dia en la vida dels protagonistes i que cada capítol es una hora d'aquest dia. Aquest fet comporta que la sèrie tingui un esperit d'urgència, vertigen i explosivitat que no es pot comparar a cap altre. Un altre punt fort de la sèrie es el càsting d'actors. Des de els protagonistes principals fins als secundaris, la selecció ha estat excel·lent. Remarcar els que serien els dos protagonistes de les trames principals, Kiefer Sutherland en el paper de Jack Bauer, que aconsegueix donar profunditat i matisos al personatge, que es veu superat per les circumstancies a les que es veu abocat; i Dennis Haysbert en el paper del candidat a la presidència David Palmer, que aconsegueix crear un personatge carismàtic. Un altre dels punts bàsics de la sèrie es el seu us de la pantalla dividida, on veiem diferents personatges en acció en el mateix instant mentre corre el rellotge. Tanmateix cal ressaltar la banda sonora creada per Sean Callery, que ha estat guanyadora de diversos premis, i que reafirma la sensació de intensitat i ritme vibrant de la sèrie. Si has vist la sèrie, voldries tornar-la a veure sense saber-ne res i si no l'has vist, no pots deixar de veure una de les series mes influents i definitòries dels últims anys.

"Hi ha terroristes que planegen assassinar al candidat a la presidència David Palmer. La meua filla adolescent ha estat segrestada, i la gent amb la que treballo pot estar involucrada en els dos casos. Soc l'agent Jack Bauer i aquest pot ser el dia mes llarg de la meua vida..." Així es resumeix en el pack de dvd, la trama de la primera temporada. Dos grans línies argumentals que es van diluint en diferents subtrames que porten a l'espectador a una muntanya russa de plena de girs, enganys i espectacularitat a parts iguals, on res es el que sembla a primera vista i cap personatge esta lliure d'escapar d'un destí fatal.

24 ha traspassat els límits de la televisió. S'han realitzat series per a mòbils; una sèrie de novel·les que intenten utilitzar també el senyal d'identitat de la sèrie, el temps real; còmics que narren el que passa entre temporades o fets que es comenten dins la sèrie de televisió; videojocs per a mòbils i consoles, que compten amb la participació dels integrants de la sèrie en les veus; revistes especialitzades nomes per a la sèrie, a banda del marxandatge basic en qualsevol espectacle com poden ser les samarretes, gorres, dessuadores. Un dels punts forts de tot aquest fenomen es la pagina web oficial de la sèrie, amb tot d'informació sobre els personatges i uns resums detallats de cada episodi.